

slovenski dijaki v to, da so jih lahko dosita zasramovali in jim, če je bilo možno, tudi dejansko pokazali svojo — naklonjenost. Ostala družba teh »sportmanov« naj si krepil v blaži telo in um še nadalje kakor hoče; v svojem negativnem delovanju je nezanimiva. Interesanten je le g. Pecchiari, ki mu je prišla sedaj na misel lepa ideja, da uporabi svoje vsestranske zmožnosti tudi v to, da bi med toli priljubljenimi Slovenci in (kar je najlepše) med svojimi nekdanjimi zasramovanci poizkusil še svojo trgovsko srečo. Res, s čudom se moram vprašati, na kak način naj pridem do tega, da bi svojega nekulturnega nasprotnika, ki sem mu bil večkrat osebno toliko zasramoval in celo dejanskega izbruha, gmotno podpiral z naročevanjem njegovih izdelkov?! Dovolj imamo svojih dobrih trgovin, naša naravna dolžnost je, da nje podpiramo; če pa hoče že tujerodec živeti od nas, mora biti pa toliko kulturen, da vsaj spoštuje našo narodnost!

Koroške vesti.

—k— **Pedagog Benda na delu.** Kar piše »Mir« v št. 9. v članku: »Pedagog Benda na delu«, da predstavlja namreč slovenske učitelje v nemško gorovje, a Nemce v lepe slovenske doline, je popolna resnica. Resnica pa je tudi, da jih drži tam, dokler le možno, akoravno tudi prosijo proč. Resnica je tudi, da Benda ne drži svoje dane besede in da se ni zanašati na njegove obljube. Bodi, da si ne upa ali noče, a nekaj pa je gotovo: Za Bendo tiči dvorni svetnik Barscy, ki ga Benda jako spoštuje, to se pravi: se ga silno boji. Barscy pleše po piščalki Volksrata in priganja Bendo ter ga udriha po plečih. Tako gre ta mašina, ki naj bi ji za jako pravičnega označen novi dež, predsednik že davno napravil konec ter vzpostavil zakonite razmere.

—k— **Protiv slovincem.** V nedeljo dne 2. t. m., so zborovale podružnice nemškega »Schulvereina« za celovško okolico. Zastopane so bile po odposlancih podružnice: Trenjavske, Grabštani, Žilpolje, Gospa Sveta, Ribnica, St. Jurij na Pesku, St. Peter, Zrelec, St. Tomaž, Vetrinj, Borovlje in celovški odseki moških in mladeniških podružnic. Zborovanej je vodil profesor Wute. — Govoril je Dunajčan Willscher. — Borovljski okraj bo skoro gotovo za Rož ustanovil lastno zvezo. — Istantako so sklenili ustanoviti za celovški okraj svojo okrajno šulferajnsko zvezo. — Dobernič zida svoj most čisto po načrtu — in bo kmalu onstran Karavank!

—k— **Slovincem v posnemanje!** Dva neimenovana v Beljaku sta darovala za nemški Schulverein in za Südmarko vsak po 2000 K!

—k— **Nemški šulverein za Pliberk in okolico** je zboroval pri Leitgebu v Sinčevsi, Zopet je govoril potovalni učitelj Willscher z Dunaja. — Zastopane so bile podružnice: Dobrlavas, Železna Kaplja, Galicija, Guštanj, Miklavčevo in Črna. Ustanovili bodo zvezo za Pliberk-Dobrlavas—Železna Kaplja!

—k— **V Borovljah je krajni šolski svet** sklenil uvesti kuharski in gospodarski pouk v III. razredu dekljske meščanske šole. — Pouk se bo vršil v poslopju nove meščanske šole.

—k— **Preprečena krivica.** Zadnjič smo poročali, da je bil imenovan nadučiteljem za Glinje nadučitelj Wruhlich iz Slov. Plajberga, in to na pritisek nemškega Volksrata, Slov. delegacija se je zavzela proti temu škandaloznemu imenovanju in vložila protest. In to pot je menda vendarle pomagalo. V uradnem listu čitamo, da je nemškutarski učitelj Wruhlich resigniral na to mesto in da bo brzkone še enkrat razpisano. Vsekakor pa opozarjamo slov. delegacijo, da tudi v drugo stoji na straži, ker ni izključeno, da nemški Volksrat, oziroma deželni šolski svet zopet iztakne kako škodo. Glinje so slovenske, in tja sodi samo slovenski učitelj! Nemškutarskih razgrajčev nam ni mar, ker hočemo živeti v miru.

—k— **Stavka deželnega šolskega sveta koroškega.** Po hudih bojih so si ohranili Slovenci svoje pravice na ljudskih šolah v Strojni, v St. Danielu in v Vogrčah. Toda deželni šolski svet se še vedno ne zmenil za tozadevne odločbe ministrstva in ne izpolni svojih dolžnosti. Bredka je namreč pot teh nemških spokorjencev v Canoso. Nasprotno, namesto da bi se izvršile najvišje odredbe, hujskajo nemški nadučitelji še naprej proti Slovincem, in značilno se je izrazil deželni šolski nadzornik Benda napram neki učiteljici. Rekel ji je, seveda po nemško, sledeče: »Ni dovolj, da je kompetentinja izborna učiteljica, ampak se mora pečati tudi s politiko in pridružiti se mora ljudem, ki predstavljajo nemško stranko.« Opozarjamo oblasti na to postopanje in zahtevamo od-

ločno, da se take turške razmere v koroškem šolstvu kratkoma odpravijo. Če šolske oblasti nastopajo na tak način, kako se more kaznovati slovenske starše, če tem nasilstvom primerno odgovore?! —

—k— **Slovenščina na koroških šolah** se po prizadevanju naših »pedagogov« Benda-Juvan-Morotovega kalibra vedno bolj preganja. Tem gospodom se zdi germanizacija koroških Slovencev še vse prepočasna; zato hočejo Volksratu in nemškimi obrambnim društvom priskočiti na pomoč s prav radikalnim sredstvom na ta način, da vržejo slovenščino popolnoma iz koroških šol. Pri tem računajo: Mladina, ki se ni priučila slovenskemu pisnemu jeziku, tudi ne bo mogla čitati slovenskih knjig in časopisov in bo navezana zgolj na nemško čtivo. Potom nemških knjig in časopisov se bo navzemala nemškega duha, in uspeh ponemčevanja bo gotov. — Tému stremljenju slavni koroški »pedagogov« primerno so zakonito določene, za slovenske učence obligatne 3 ure slovenskega pouka malone po vseh koroških šolah izrinile, in sicer večinoma na ta način, da so jih slavne šolske oblasti zaukazale nastaviti na konec popoldanskega pouka. Torej po šoli, ko je odšla večina šolarjev domov, se je poučevala slovenščina in so maloštevilni slovenski učenci, ki so se priglasili za ta pouk, po pravici smatrali to ravnanje kot nekako kaznen in so polagoma tudi — izostali! Naši slavni »pedagogi« pa so kajpada z vsvo resnostjo zatreviali, da slovensko ljudstvo ne mara pouka slovensčine na šolah. Ali ne tiči v tem največja zlobnost naših šolskih organov, ki so vendar poklicani, da čuvajo zakone in pravico! — Koder pa so na splošno zahtevajo slovenskega ljudstva, oziroma krajnih šolskih svetov uvedene slovenske ure, pa počujejo slovenščino nemškutarski učitelji, ki pismene slovensčine sami niso zmožni; naravna posledica temu je, da je pouk tak, da se ga Bog usmili. Tako n. pr. poučuje nemškutarski nadučitelj v M. na Z. svoje učence na ta način: Čitajo sicer nekoliko slovensko iz slov. berila, a ne razumejo, ker jim učitelj ne razklada; govorijo pa nemško, n. pr. »Türken heist auf slovenisch sirk.« O kakem spisu iz slovensčine sploh ni govora, in to se godi na šoli, ki jo obiskuje izmed 210 učencev le 9 Nemcev; vsi drugi pa so Slovenci. — Da bi pa tudi pod temi razmerami ne ostal kak atom znanja slovenščine preveč na slov. mladini, kar bi proces germanizacije utegnili ovirati, so si slavni koroški »pedagogi« znali pomagati tudi iz te zadrege: Učitelj piše na tablo: »Ersuche, dass mein Sohn (meine Tochter) die slovensche Stunde nicht besucht.« Otroci prepisujejo na listek, starši podpisujejo, in »nevarnost«, da bi slovenski otroci priučili slovenskemu čitanju, je konec! Ali to ni žalostna slika iz koroške šole?

Splošni vestnik.

»Moje prvo berilo« (K. Wider) je že v delu in bo te dni dotiskano in zvezano. Sedanja izvršba te knjige je v vsakem oziru boljša in lepša od prvotne zaloge, posebno slike se odlikujejo z živimi krasnimi barvami, ki bodo gotovo razveselile otrokovo kakor tudi učiteljevo oko. Prepričani smo, da vpeljejo ta abecednik povsod, kjer ga dobe na vpogled. Ako ga kdo izmed c. nadučiteljev iz Štajerske, ki prično novo šolsko leto po Veliki noči, hoče na vpogled, naj se obrne z dopisnico na Učit. tiskarno, ki mu rade volje postreže z enim izvodom. Abecednik se začne razpošiljati takoj po Vel. noči. Kdor dobi knjigo na vpogled, naj jo blagovoli pokazati še drugim tovarišem, da jo spoznajo.

Velespoštovana, preblagorodna dobrotnica Ana... Tak je namreč naslov ljubeznivega pisemcu iz Koprivne na Koroškem. Ako ste vse, drage tovarišice Ane, tako srečne, ne vem. Da je pa to nekaj posebnega za nas Ane, sem prepričana, ker je ime Ana tiskano, medtem ko je rodbinsko ime zraven napisano. Naši ljubi klerikalci že zopet fehtarijo, in ker gre takrat za cerkvice sv. Ane, naj pa Ane še posebno stresejo svoj mošnjček. — Ali, ljubi naši »prijatelji« klerikalci, verujte, da imamo Ane ravno tako prazen mošnjček, kakor Tereze, Marije, Antonije itd. — Pa kaj to naše klerikalce briga! Če gre za fehtanje, se vseeno spomnijo uboge učiteljske pare. Ali tam, kjer bi učitelstvu lahko pomagali, tam ga prezirajo in tlačijo. V državnem zboru glasujejo proti zvišanju učiteljskih plač, v deželnem zboru štajerskem slovenski klerikalni poslanci obstruirajo ter s tem zavlačujejo tako potrebno regulacijo, na Kranjskem dele podpore svojim pristašem. Pri fehtanju pa ne delajo razlike med klerikalcem in naprednjakom. Tam naj se klerikalci izkažejo »velespoštovane, preblage do-

brotnike«, kakor nas nazivljajo v svojem preljubeznivem fehtarskem pismu ter nam naj dajo, kar nam gre! Do takrat pa naj le darujejo klerikalci in, če hočejo, še Slomškarice, saj so dobile 25% doklado. Napredna Ana.

Društvu »Narodna šola« v podporo ubogim učencem, je gospa Marija Tičar, trgovka s papirjem in pisarniškimi potrebščinami v Ljubljani, Sv. Petra cesta, poslala 50 kron. Za ta veledušen dar se odbor iskreno zahvaljuje.

Nemški učitelji proti nemški obstrukciji na Češkem. Nemška učiteljska društva pozivljajo nemške poslance na Češkem, na izločitev učiteljskega vprašanja iz kompleksa spravnihi pogajanji, če pa to ni mogoče, naj opuste obstrukcijo v deželnem zboru. Društva pozivljajo tudi centralno organizacijo nemškega učiteljstva na Dunaju, naj pripravi vse potrebno za demonstrativen štrajk.

Velikodušno voñilo. Ogrski bogataš baron Albert Wodianer je zapustil svoje 100 milijonov vredno imetje državi s pogojem, da razdeli polovico obresti tega kapatala njegovim sorodnikom, drugo polovico pa porabi za kulturne namene.

Papir se podraži. Osemnajst avstrijskih in ogrskih papirnic se je sporazumelo, da iz ozirov splošne draginje povisajo cene papirju.

Razgled po šolskem svetu.

— **Eksportni akademiki** so sklenili, mirno nadaljevati svoje študije in počakati, da se bo eksportna akademija imenovala kot trgovska visoka šola. —

— **Na nemški praški univerzi** je med izpraševanjem pri rigoroznih izpitih nameril neki medicinec revolver na izprašujočega profesorja. Na zahtevanje profesorja je rigorozent odložil orožje; izkušnjo je uspešno prebil. —

— **Dijaški grob.** Na Dunaju je umrl mladi slovenski medicinec, Tine Jenko. Pokojnik je bil jako nadarjen, navdušen Sokol i med slovenskim dijaštvom splošno priljubljen. Doma je bil iz škofjeloške okolice. Bodi mu zemljica lahka!

— **Na Bolgarskem** je v veljavi zakon, da odpro šolo, kjerkoli je 20 za šolo godnih otrok. Zato ima Bolgarska danes 12.000 učiteljev, zato stoji Bolgarska na tako odličnem in častnem kulturnem stališču.

— **Aretacija šolskega nadzornika zaradi sleparstva.** Šolskega nadzornika dr. Falkiewiczza iz Rzeszowa so aretirali. Proti nadzorniku se je podalo nešteto ovadbe zaradi raznih sleparstev.

Uradni razpisi učiteljskih služb.

Št. 1524. Goriško.
V tolminskem šolskem okraju razpisujejo se sledeča stalna učna mesta:
a) mesto stalnega nadučitelja večrazrednic: Cerklje, Podbrdo, Sedlo;
b) mesto stalnega učitelja in voditelja enorazrednic: Borjana, Čadrg-Laz, Gorje, Jagersče-Krnice, Jevšček-Ravne, Lazec, Logje, Lom, Nemškirut, Novake, Orehek, Otalež, Pečine, Planina, Podbela, Ponikve, Ravne-Zakriž, Robidišče, Ruti, Sela-Log, Strmec, Strišče, Temljine-Loje, Trenta-Gor. Trenta, St. Vištagora, Vrsno-Krn, Zalaz;
c) mesto stalnega učitelja štirirazrednice v Bovecu;
č) mesto stalne učiteljice večrazrednic: Bovec, Česnoča, Srpenica, Tolmin.
Redno opremljene prošnje vložil naj se pri c. kr. okr. šolskem svetu v Tolminu predpisanim potem tekom 4 tednov po razpisu v uradnem listu »Osservatore Triestino«; t. j. do včevši 19. aprila 1913.

Pripomni se, da so vsa gornja mesta žečasno zasedena.

[C. kr. okrajni šolski svet v Tolminu, dne 11. marca 1913.]

Jan Legova knjižnica I., II. in III. zvezek:

Dane.

Povest za mladino s štirimi slikami. Spisal Andrej Rapè. Spis je odlikoval s častno nagrado občinski svet ljubljanski. Cena 1 K, po pošti 16 vin. več.

Turki pred Sv. Tilmom.

Zgodovinska povest s petimi izvornimi slikami. Spisal Julij Slapšak. Spis je odlikoval s častno nagrado občinski svet ljubljanski. Cena 1-20 K, po pošti 16 v. več.

Kraljestvo čebel.

Mladinski spis. Spisal Jožef Ribičič. Cena 80 vin., po pošti 16 vin. več.

Naročajte in širite naše liste in knjižice!

Naročajte Domače ognjišče!

Vodstvo Zaveze.